

Magzwe

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Översatt av: Leyla Tekuli
Illustrerad av: Wihehan de Jagger
Skriven av: Lesley Koyi

Magzwe

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

[https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed\(sv\)](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed(sv))
Erlämnande 4.0 Internasjonal lisens.
Detta verk är licensierat under en Creative Commons

III nivå 5
turkiska
Leyla Tekuli
Wihehan de Jagger
Lesley Koyi

Kalabalık bir şehir olan Nairobi'de, sıcak bir yuvası olmayan bir grup evsiz çocuk yaşıyormuş. Her gün onlar için yeni ve bilinmeyen bir macera gibiymiş. Bir sabah soğuk kaldırımlarda uyuduktan sonra yere serdikleri hasırları topluyorlarmış. Soğuğa dayanabilmek için çöplerle ateş yakmışlar. Grubun içinde Magozwe diye bir çocuk da varmış. İçlerinde en genci oymuş.

Magozwe, n'in anne ve babaşı olduğuundə o daha bəz
Yaşındı imis. O da amcasıyla yaşamaya başlamış.
Amcası گوچukla hıç ligilənməmiş. Magozwe, yə hıç
Yetəri kədar yemek verməmiş. Onu hep ağır işlərde
Galiştirmiş.

Magozwe soru sorduğunda veya şikayet ettiğinde amcası onu hep dövmüş. Okula gitmek istedığını söyleyen Magozwe'ye, "Sen aptalın tekisin. Hiç bir şey öğrenemezsin," demiş. Üç yıl boyunca böyle bir eziyetten sonra Magozwe amcasının evinden kaçmış. Sokaklarda yaşamaya başlamış.

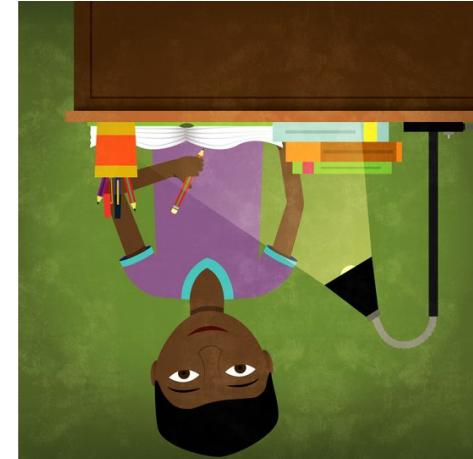

Magozwe yeşil çatılı evin arka bahçesinde oturup, okula ait bir hikaye kitabını okuyormuş. Thomas gelmiş ve yanına oturmuş. "Bu hikaye nedir?" diye sormuş Thomas. "Öğretmen olan bir çocuğun hikayesi," diye cevap vermiş Magozwe. "Çocuğun adı ne?" diye sormuş Thomas. "Adı Magozwe," demiş Magozwe gülümseyerek.

Sokak hayatı gök zormus. Göçüklerin göğü yemek bulmakta zorlanıyor. Bazen yakalanıp tutuklanıyor, bazen de dayak yiyecekleri. Hastalardan kaçarında yardım edecek kimseleleri yokmus. Gruptaki göçükler dileğindekileri paraya la topaldıkları şöpeleri satarak biriktiridikleri paraya la geçinmek zorundaymis. Şehirde ege menlik kurmak isteyen dğiger rakip gruplarla da savasmlari geréktiliginden hayat daha da zorlaşmış olsun.

Magazowe okula basılamı̄s ama tabii ḡok zormus. Geri kaldığı bir sürü seyi oğrenerek sınıftı̄n seviyesine yetişmesi gerekīormus. Bazen umudunu yitirip vazgeçmeye düştüğü de oluyoramus. Ama sonra pilot ve futbolcu olan gocuklarin hikayesi geliyormus aklina. Tipki oulalar gibi o da pes etmemeiyimiz.

Bir gün Magozwe çöpleri karıştırırken eski bir resimli hikaye kitabı bulmuş. Kitabı temizlemiş ve kesesine koymuş. O günden sonra hep kitabı çıkarıp resimlerine bakmaya başlamış. Okuma bilmediğinden yazıları anlamamış.

Böylece Thomas yeşili çatılı yeni bir evdeki bir odaya yerleşmiş. İki de oda arkadaşı varmış. Toplam 10 çocuk kalıyormuş burada. Evde ayrıca Cissy Teyze ve kocası, üç köpek bir kedi bir de keçi yaşıyormuş.

Bu duşüncele rinin ve korkularını Thomas'a hayatı olacak ina ikna etmisi.
paylaşmis. Zamanla Thomas onu okulda daha iyi bir

Kitaptaki resimler bùyùyüp pilot olan bir gocugun
hikayesini anlatıyor mus. Magozwe de pilot olacak ina
hayal etmeye baslamiş. Bazen o hikayedeki gocugun
kendisi olduguunu hayal ediyor mus.

Soğuk bir günde Magozwe yol kenarında durup dileyenmiş. Bir adam ona yaklaşıp şöyle demiş, "Merhaba benim adım Thomas. Burada yakında, senin yemek yiyecek bir yerde çalışıyorum." Eliyle mavi renk çatısı olan sarı bir binayı göstermiş adam. "Umarım oraya gidip yemek yersin ha?" diye sormuş. Magozwe adama ve sonra eve bakmış. "Belki," demiş ve oradan ayrılmış.

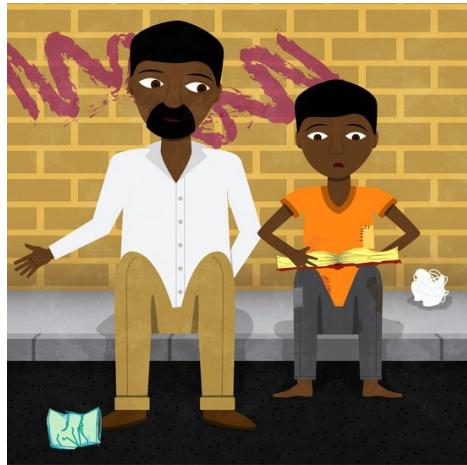
Magozwe bu bahsedilen okulu ve okula gitmeye düşünmeye başlamış. Ya amcası haklı çıkarsa? Ya gerçekten onun dediği gibi bir şey öğrenemeyecek kadar aptalsa? Ya bu yeni yerde dayak yerse? İçini bir korku sarmış. "Belki de sokakta kalmam daha iyi," diye düşünmüştür.

Ondan sonra kayılarla, evsiz gocuklar Thomas'ı hep görmeye alışmışlardır. Oraya gelip sokakta yaşayan insanlarla konuşuyormuş. Onlarin hikayelerini dinliyorlarmuş. Ciddi ve sabırlı biriyimiz, hıg saygısız ve sarı ve mavi renkli eve gidiip yemek almaya başlamışlar.

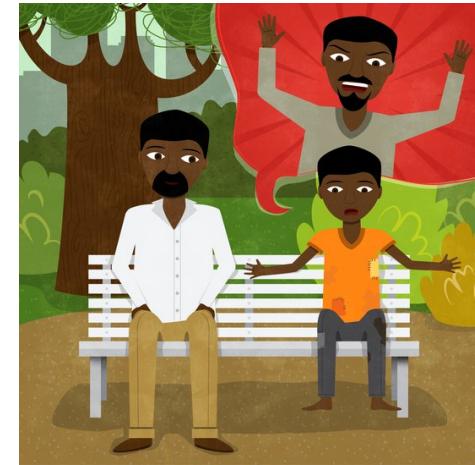

Magozwe'nin onuncu yaş gününde yakin bir gün, Thomas ona bir yeni hikaye kitabı vermiş. Fakir bir koy gocugunuñ buyuyup unlu bir futbolcu olmasının hikayesi imi. Thomas hikayeyi bir kag kez okumuş Magozwe'ye ve bir gün ona, "Saniyorum artik senin okula gitip okuma yazma ögrenmenin zamanı geldi. Ne dersin?", demiş. Thomas gocuklarin hem ders ögrenip hem kalabilecegi bir okuldan bahsetmiş.

Magozwe kaldırıma oturmuş resimli kitabına bakarken Thomas yanına gelmiş ve oturmuş. "Ne kitabı bu?" diye sormuş. "Büyüyük pilot olan bir çocuğun hikayesi," diye cevap vermiş Magozwe. "Çocuğun adı ne?" diye sormuş Thomas. Magozwe sessizce "Bilmiyorum, ben okumayı öğrenmedim," demiş.

Bir araya geldiklerinde Magozwe Thomas'a kendi hikayesini anlatmış. Amcasının evinden nasıl ve neden kaçtığını. Thomas çok fazla konuşmamış ve Magozwe'ye hiç öğüt de vermemiş, ama her seferinde dikkatle dinlemiş. Bazen beraber yürüyüş yapmışlar ve mavi çatılı evde yemek yemişler.